

učilištima, koji su zvani, da se u svojim predavanjima veoma obaziru na pravoslavne nego li na druge. Djelo će vrlo dobro poslužiti i učenicima bogoslovlja, da si rašire bogoslovno znanje, što ga u školi stekoste. Uz to će P. djelo dobro doći svima, koji se žele baviti istočnim pitanjem, jer daje putokaz i jer naznačuje svuda obilnu literaturu.

Dr. K. Dočkal.

Chr. Pesch S. J.: Praelectiones dogmaticae. Tom. VIII.: De virtutibus in genere. De virtutibus theologicis. Friburgi, Herder, 1910, 3. izd. str. X+344, cijena K 6'48.

Nedavna izašao je u 3. izdanju 8. svezak velike Peschove dogmatike, koja opsiže devet svezaka. Prednost cijelog tog velikog djela je jasnoća i preglednost, česa često nema u djelima sličnog opsega.

Ova se sveska raspada u četiri traktata. U prvom traktatu govori Pesch o krjepostima uopće (str. 1—48). U drugom o vjeri (de fide theologica). Na 104 stranice razvio je P. taj važni traktat. Taj je traktat osobito u današnje doba važan, gdje je liberalna teologija sasna izobličila, da pače razorila pojam i svojstva ove bogoslovne krjeposti. Ponajprije govori: de actu fidei ex parte subiecti credentis i ex parte obiecti. To je važno poglavlje, jer se od doba protestantizma sve više zabacuje katol. nauka, da je fides actus intellectus. Pa zar nisu baš s ovom bludnjom u savezu tolike druge bludnje liber. protest. i modernističke teologije. Nadalje govori: de praeambulis fidei; tu se zapravo postavlja temelj našoj vjeri, stoga bi se dandanas upravo

na to poglavlje kao i na poglavlje: de certitudine fidei, koje P. obrađuje na str. 162—175. morala stavljati velika važnost. Teme-ljito je obrađeno teško poglavlje: de analysi fidei (144—162), zatim: de obscuritate i necessitate fidei (str. 181—220). Treći i četvrti traktat se bavi ufanjem (de spe theologica) i ljubavi (de caritate theologica).

Začudno je, da se u propovijedima i kršć. pouci tako malo obazire na te važne i lijepe tri bogosl. krjeposti. Možda će ovo lijepo djelo gdjejkoga ponukati, da važne ove istine popularizira.

E. L.

J. V. Bainvel: De Scriptura Sacra. Paris, Beauchesne, 1910. str. VIII+214, cijena K 3'60.

Prije nekoliko godina izdao je Bainvel knjigu: De magisterio vivo, koju je kritika vrlo povoljno primila. Ove je godine izašla njegova knjiga o sv. pismu. Kod sastavljanja toga djela vodio ga je princip, kako sam kaže, „ut nihil de tradita veritate detraherem, nihil de legitimo progressu respuerem“ (str. VII).

Svrha je toga djela „quid ex fontibus revelationis derivari possit ad cognitionem de Scriptura comparandam“. Sama se knjiga raspada u dva dijela. U prvom dijelu donša B. crkvene dokumente počevši od enciklike Leona XIII. pa do pisma Pija X. o ustrojenju bibl. instituta, a na ove nadovezuje najvažnija mjesta iz starijih crkv. dokumenata, teologa, crkv. otaca, sv. pisma i zaključuje s hebrejskim i heterodoksnim svjedočanstvima (str. 11—107). U drugom dijelu obrađuje pitanja, koja danas svakoga teologa vrlo zanimaju i koja su u teološkoj